

เพื่อสานสายใยสำหรับชาวเคมตรุ่น 27 ทุกท่าน

KU.27

ใยบัว ใยบัว ใยบัว ใยบัว ใยบัว

ฉบับครบรอบ 50 ปี

การติดต่อมายกทะเบียนรุ่น

ที่ทำงาน : 0-2564-4440 ถึง 49 ต่อ 2369 (ใช้ทั้งโทรศัพท์มือถือและแฟกซ์)

บ้านพัก : 0-2511-2607 หรือ 0-2938-1126 0 2519 9929

โทรศัพท์เคลื่อนที่(มือถือ) 08-1821-5007

E-mail address : kasiditue@gmail.com

สวัสดิ์ เพื่อนๆ KU.27 ทุกท่าน

ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณคณะกรรมการ KU.27 จัดงานฉลองครบรอบ 50 ปี “นนทรีบานวันวานที่ไม่ลืม” ที่ยังไม่ลืมให้โอกาสผมที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นผู้จัดทำข่าวสาร KU.27 หรือที่เพื่อนๆ รู้จักชื่อข่าวสารนี้ในนามของ “ใยบัว” ได้มีโอกาสเขียนเรื่องของอดีตการจัดทำ “ใยบัว” มารวมอยู่ในหนังสือที่ระลึกครบรอบ 50 ปี และในโอกาสนี้ผมก็จะขอเขียนถึงเรื่องเบื้องหลังของการจัดทำหนังสือ “ทำเนียบรุ่นฉลองครบรอบ ๒๕ ปี” เมื่อวันเสาร์ที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๓๙ มาด้วย เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันมากกับ “ใยบัว”

ความเป็นมาและความหมายของคำว่า “ใยบัว”

ถ้าจะถามว่าใคร? เป็นคนให้ชื่อข่าวสารของ KU.27 ว่า “ใยบัว” และชื่อนี้ความหมายอย่างไร? ผู้ใดเป็นคนแรกที่ให้ชื่อข่าวสารนี้ว่า “ใยบัว” นั้นไม่ปรากฏหลักฐานที่แน่ชัด แรกเริ่มที่เข้ามาทำข่าวสารก็มีชื่อของ “ใยบัว” มาก่อนแล้ว ความเป็นมาของคำที่เกี่ยวข้องกับคำว่า “ใยบัว” เท่าที่จำได้ก็สมัยพวกเราจากนิสิตปีที่ ๑ ขึ้นเป็นนิสิตปีที่ ๒ ได้ลงมติตั้งชื่อทีมกีฬาของปี ๒ ว่า “บัวโรย” ทำเอาหลายคนคัดค้านว่าผ่านไปแค่ปีเดียวของฉันทันจะโรยได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามความหมายของ “ใยบัว” นั้นผมเห็นด้วยกับความเห็นของว่าที่ ร.ต.เสน่ห์ ฉาวเกียรติ ที่ว่า ให้สังเกตเมื่อแรกที่เราหักสายบัวขาดออกจากกันเป็นท่อนๆ ก็ยังปรากฏมีสายใยเชื่อมอยู่ระหว่างท่อนของสายบัว เปรียบเสมือนพวกเราขณะที่กำลังศึกษาในรั้วบางเขนก็มีความผูกพันแนบแน่นเป็นหนึ่งเดียวเหมือนบัวสายเดียวกัน แต่เมื่อสำเร็จการศึกษาต่างก็แยกย้ายออกไปทำมาหากินก็เปรียบเสมือนสายบัวที่ขาดออกไปเป็นท่อนๆ แต่ละท่อนก็ยังมีสายใยของบัวเชื่อมกันอยู่เปรียบเสมือนพวกเราถึงแม้กายจะห่างกันไปแต่เรายังมีข่าวสารเชื่อมโยงใจถึงกันและกันอยู่เหมือนกับใยบัวที่ยังเชื่อมระหว่างท่อนสายบัว จึงได้ให้ชื่อข่าวสารของ KU.27 ว่า “ใยบัว” เอาจึงมีประการดังนี้แล

ต้นเหตุของการเข้ามาทำข่าวสาร “ใบบัว” และนายทะเบียนของ KU.27

ตั้งแต่ผมย้ายจากบ้านนอกแปดริ้วเข้ามาเรียนในรั้วบางเขนปี พ.ศ. ๒๕๑๐ จบปริญญาตรีแล้วก็ต่อปริญญาโท จบปริญญาโทแล้วก็ทำงานเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาสัตวบาล คณะเกษตร จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ช่วงนี้ทำงานอยู่ในรั้วบางเขนตลอด แรกเริ่มของช่วงชีวิตการทำงานในเกษตรบางเขนไม่ได้รับข่าวสารของรุ่นจึงไม่ได้ไปร่วมกิจกรรม ในช่วงเวลานั้นผมทั้งเป็นอาจารย์สอนนิสิตและทำหน้าที่เป็นเลขาธิการสมาคมสัตวบาลแห่งประเทศไทย ควบกับการเป็นนายทะเบียน ประชาสัมพันธ์ และบรรณาธิการวารสารสัตวบาลของสมาคมฯ มีอยู่วันหนึ่ง (จำวันที่ไม่ได้) **ธรรมรง อโนธามย์** ซึ่งจบเมเยอร์สัตวบาลด้วยกันมา ได้มาชวนให้ช่วยงานกิจกรรมของ KU.27 ซึ่งมี **ไพบูลย์ ทัวรอบ** จบเมเยอร์สัตวบาลเหมือนกัน ได้รับมอบหมายให้เป็นประธานรุ่น ถัดมาจาก **ชัยประสิทธิ์ พงษาเกษตร** เหตุผลที่ **ธรรมรง อโนธามย์** มาชวนก็เพราะเห็นว่าจุดหลักหรือศูนย์กลางของรุ่นควรจะอยู่ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และเห็นว่าผมน่าจะเป็นบุคคลที่เหมาะสมที่สุดเพราะเป็นอาจารย์ประจำใน ม.เกษตรฯ จบเมเยอร์เดียวกันและรู้จักมักคุ้นกันดี สำหรับผมเมื่อเพื่อนมาชวนเบื่องแรกที่ตัดสินใจเข้าทำกิจกรรมนี้เพราะต้องการช่วยเพื่อนเมเยอร์เดียวกันและเห็นว่าลักษณะงานคล้ายคลึงกับงานของสมาคมสัตวบาลฯ ที่ทำอยู่ แต่ไม่ทันที่จะลงมือทำงานก็มีการเปลี่ยนแปลงประธานรุ่นเป็น **ศักดิ์ชาย (หอย) สมศิริ** ก็ยิ่งทำให้อยากเข้ามาช่วยทำงานอีกเพราะเมื่อตอนที่เข้ามาอยู่รั้วบางเขนในปีแรกนี้ประธานรุ่นคนใหม่นอกจากเป็นเพื่อนร่วมตึกพักที่ ๑๑ แล้วยังเป็นเพื่อนร่วมห้องนอนเดียวกันด้วย

ยุทธศาสตร์แรกของการทำงานในหน้าที่ของประชาสัมพันธ์

พวกเรา KU.27 มีอยู่หลายคนที่ไม่นอกจากทำงานอยู่ในส่วนของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขนแล้วยังมีอยู่อีกหลายคนที่ทำงานอยู่ในกรมกองของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และมีที่ตั้งของสำนักงานอยู่ในเกษตรกลางบางเขน ดังนั้นงานชิ้นแรกของการประชาสัมพันธ์พร้อมกับปรับปรุงทำเนียบ KU.27 จึงเริ่มจาก มก.บางเขน และในหน่วยงานต่างๆ ของกระทรวงเกษตรฯ อย่างรีบเร่ง โดยมีเป้าหมายว่าทุกคนในกลุ่มแรกนี้จะต้องให้ได้รับข่าวสาร “ใบบัว” หลังจากนั้นจึงขยายไปหาเพื่อนๆ KU.27 ที่อยู่นอกๆ ออกไป ทำเนียบรุ่นที่ได้รับตกทอดมาจากผู้ที่ทำทะเบียนคนก่อนเป็นกระดาด โรเนียวยาวซึ่งมีเพื่อนหลายคนยังติดต่อไม่ได้ การเขียนและกระจายข่าวสารในยุคแรกๆ เป็นแบบใช้พิมพ์ดีดกระเป๋าทัวส่วนตัวบ้าง พิมพ์ดีดไฟฟ้า IBM ของสมาคมฯ บ้าง โดยพิมพ์ใส่กระดาดไซโนเรียว ข่าวที่เขียนเป็นการเขียนเองคนเดียว จัดการพิมพ์แล้วนำไปโรเนียวด้วยตัวเองก็มี ฝากเพื่อนๆ ช่วยโรเนียวก็มี นำมาพับใส่ซองบ้าง ไม่ใส่ซองบ้างแล้ว นำไปส่งยังที่ทำการไปรษณีย์ อย่างประหยัดและรีบเร่ง สำหรับเพื่อนๆ ที่ทำงานใน มก. ก็จะนำไปใส่กล่องรับจดหมายกลางของคณะและภาควิชาต่างๆ ที่เพื่อนๆ สังกัดโดยไม่ต้องติดแสตมป์ ข่าวสาร “ใบบัว” แต่ละฉบับที่จะส่งไปยังเพื่อนๆ ทุกคนจะต้องใช้เวลาอย่างน้อย ๒ วันเต็มขบวนการเตรียมพร้อมที่จะส่งออกไปจึงจะเรียบร้อย งานที่ต้องใช้เวลาเตรียมงานนานเป็นงานพับข่าวสารและติดที่อยู่ของเพื่อนๆ หน้าซอง งานเหล่านี้ในบางครั้ง

ก็นั่งทำคนเดียว บางครั้งก็ให้คนในครอบครัวช่วย บางครั้งก็ให้เพื่อนๆ ช่วย เช่น **นางเยาว์ จันทราช** และ **พูนทรัพย์ วิรุฬหกุล** เป็นต้น ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตั้งแต่ซื้อกระดาษไปจนถึงค่าส่งไปรษณีย์ต้องสำรองเงินส่วนตัวไปก่อนแล้วจึงไปขอเบิกจากเหรียญกษาปณ์ในสมัยนั้นคือ **อรพันธ์ บรรจงศิริ** ปัญหาในการจัดส่งข่าวสารที่ต้องแก้ไขประจำก็คือการจำหน่ายของสถานที่ๆ จะส่งไปให้ถึงมือเพื่อนๆ ได้รวดเร็วที่สุด การที่ต้องอ่านตรวจตราความถูกต้องของชื่อ นามสกุล และสถานที่อยู่เพื่อนๆ เป็นประจำตลอดระยะเวลาประมาณ ๒๐ ปี ที่ทำหน้าที่นี้จึงทำให้จำชื่อและนามสกุลเพื่อนๆ KU.27 ได้เกือบจะทุกคน

การจัดทำ ทำเนียบเกษตรรุ่น ๒๗ ปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ฉลองครบรอบ ๒๐ ปี

จากที่ได้รับเอกสารข้อมูลทำเนียบเกษตรรุ่น ๒๗ เป็นเอกสารกระดาษโรเนียวขาวที่ได้กล่าวแล้ว ได้ใช้ข้อมูลนี้เป็นหลักในการติดตามหาเพื่อนๆ พร้อมกับปรับปรุงแก้ไขไปเรื่อยๆ จวบจนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งครบรอบ ๒๐ ปี ที่พวกเราเรียนสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีและต่างก็แยกย้ายออกไปทำมาหากินกัน จึงได้มีการจัดงานสังสรรค์ KU.27 ได้ตั้งชื่องานว่า **“๒๐ ปี รำลึกของเกษตรรุ่น ๒๗”**

ในโอกาสนี้ผมจึงรับหน้าที่ในการจัดทำหนังสือทำเนียบเกษตรรุ่น ๒๗ โดยพิมพ์เป็นรูปเล่มแทนการโรเนียว ด้วยการที่ได้ทำวารสารสัตว์บาลอยู่เป็นประจำ การจัดทำอาร์ตเวิร์คและตัดแปะเป็นต้นฉบับจึงไม่ใช่เป็นเรื่องที่ยาก ในช่วงที่ทำงานก็ได้อ่านชื่อ-นามสกุล และที่อยู่เพื่อนๆ ตรวจสอบความถูกต้องไปด้วย ทำเนียบรุ่นเล่มนี้จึงขอให้ชื่อว่าทำเนียบรุ่นฉบับ “รีบเร่ง” เพราะต้องการให้พิมพ์ออกให้ทันวันงานสังสรรค์ใหญ่ของรุ่น เนื่องจากการเตรียมงานนี้มีเวลาจำกัด จึงไม่มีการตีพิมพ์ภาพเพื่อนๆ ลงไป แต่ก็ได้ตั้งใจไว้ล่วงหน้าว่าหากมีการจัดงานสังสรรค์ครบรอบในอีก ๕ ปีข้างหน้า จะต้องมีการทำหนังสือทำเนียบเกษตรรุ่น ๒๗ ให้ดีกว่านี้ คือ ต้องตีพิมพ์รูปของเพื่อนๆ เพื่อจะได้เห็นใบหน้าและรูปร่างกันและกัน ว่า ๒๕ ปีที่จากกันไป แต่ละคนมีการเปลี่ยนแปลงกันอย่างไรบ้าง ตลอดจนพยายามให้มีภาพของครอบครัวและข้อมูลของครอบครัวเพื่อนๆ เพื่อจะได้เกิดประโยชน์ต่อเพื่อนๆ หลังที่จากกันไปนานถึง ๒๕ ปี ขอกล่าวนามเพื่อนๆ ที่ช่วยทำให้หนังสือทำเนียบรุ่นฉบับ “รีบเร่ง” มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นโดยช่วยแต่งกลอนรำลึกถึงความหลัง คือ **สุจินต์ ขววิสุทธิกุล** เขียนบทกลอนที่มีชื่อว่า **‘หวัดดี...เพื่อน’** และ **ขุสิทธิ์ (ชโลธร) สวัสดิ์** เขียนบทกลอนที่มีชื่อว่า **‘วันนัดพบ’** จากการที่ได้ประชาสัมพันธ์ในวารสาร “ไพบัว” ว่าจะมีการพิมพ์หนังสือทำเนียบรุ่นแจกในงานสังสรรค์ ๒๐ ปี เพื่อนๆ หลายคนก็ได้ส่งเงินมาช่วยสนับสนุนการจัดพิมพ์หนังสือนี้ จะขอกล่าวชื่อเพื่อน ๓ คนแรกที่ส่งเงินมาสนับสนุนมากที่สุดซึ่งได้รับการพิมพ์ชื่อไว้ที่ปกของหนังสือนั่นก็คือ **วิริยะ ช่วยบำรุง** ซึ่งในช่วงเวลานั้นได้สังกัดพรรคความหวังใหม่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี **สุชาติ สังข์เกษม** ซึ่งในช่วงนั้นทำงานในตำแหน่งสำคัญของ บริษัท ภัทรประกันภัย จำกัด และ **ประพันธ์ บุณยปรกรณ์** หนังสือทำเนียบเกษตรรุ่น ๒๗ ได้แจกเพื่อนๆ ในวันงานสังสรรค์รุ่น วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๓๔ ในช่วงเวลานี้ พ.ศ. ๒๕๓๔-๒๕๓๕ เพื่อนหอย **ศักดิ์ชาย สมศิริ** ทำหน้าที่เป็นประธานเกษตรรุ่น ๒๗

ชาวที่ประทับใจ

ในช่วงที่ทำหน้าที่เป็นสาราณียกรวารสาร “ไพบัว” เมื่อใดก็ตามที่ได้รับข่าวใหญ่ของเพื่อน โดยเฉพาะอย่างข่าวการถึงแก่กรรม การประสบอุบัติเหตุ ก็รีบกระจายข่าวให้เพื่อนๆ ได้ทราบอย่างรวดเร็วที่สุด แต่ทำได้อย่างรวดเร็วที่สุดต้องใช้เวลาประมาณ ๕ วันหลังจากทราบข่าว แตกต่างกับในปัจจุบันที่มีเทคโนโลยีสื่อสารมาช่วยทำให้กระจายข่าวไปได้อย่างรวดเร็ว ในสมัยนั้นวารสารที่สร้างความประทับใจอยู่ในความทรงจำมาจวบจนถึงปัจจุบันก็คือ ข่าวการประสบอุบัติเหตุของ **เกษมศรี (สังฆะบุรี) ชับซ้อน** เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๓๕ เวลาประมาณ ๒๓.๐๐ น. จากการนั่งรถทัวร์จากกรุงเทพฯ เพื่อไปรับลูกสาวที่เชียงราย รถทัวร์ชนกับรถดีมพ์บรรทุกดินซึ่งวิ่งแข่งรถคันอื่นแต่แข่งไม่พ่นจึงประสานงานกับรถทัวร์ที่ อ.อินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี เหตุการณ์ครั้งนั้นมีผู้เสียชีวิตทันที ๑๔ คน **เกษมศรี** ได้รับบาดเจ็บสาหัสกระดูกแก้มยุบ สันจมูกและกรามหัก กระดูกซี่โครงหักแทงทะลุปอด กระดูกแขนและขาหัก นัยน์ตาข้างซ้ายถูกกระแทกอย่างหนัก ผมได้แจ้งข่าวนี้ให้เพื่อนๆ ทราบทางวารสาร “ไพบัว” ปรากฏว่าทันทีที่เพื่อนๆ ได้ทราบข่าวก็รีบส่งความช่วยเหลือมากันมากมาย สร้างความประทับใจให้ **เกษมศรี** มาก คนเจ็บได้รับกำลังใจจากเพื่อนๆ จนอาการเจ็บป่วยหายวันหายคืนและได้มาร่วมสังสรรค์กับพวกเราได้ในปัจจุบัน.

เบื้องหลังการจัดทำ ทำเนียบเกษตรรุ่น ๒๗ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ฉลองครบรอบ ๒๕ ปี

หน้าปกหนังสือทำเนียบรุ่น KU.27 พ.ศ. ๒๕๓๙

หลังจากการฉลองครบรอบปี ๒๐ แล้ว ในปีรุ่งขึ้นก็เตรียมแผนการดำเนินงานจัดทำเนียบเกษตรรุ่น ๒๗ ฉลองครบรอบ ๒๕ ปีให้ได้เป็นทำเนียบรุ่น KU.27 ที่ดีตามที่ตั้งใจไว้ เริ่มต้นโดยการให้เพื่อนๆ ทุกคนได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นรูปแบบของทำเนียบเกษตรรุ่น ๒๗ เล่มต่อไป พร้อมกันนี้ก็เริ่มระดมเงินเพื่อใช้ในการจัดพิมพ์ภาพถ่ายสีของพวกเพื่อนๆ ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะหาได้ การพิมพ์ภาพสีทั้งเล่ม ได้กำหนดให้หน้าหนึ่งๆ มีภาพและข้อมูลของเพื่อนๆ ๒ คน ซึ่งจะได้ขนาดความหนาของเล่มไม่หนามากเกินไป ตลอด ๒-๓ ปีของการหาภาพและข้อมูลของเพื่อนๆ นี้ ได้แจ้งข่าวความ

คืบหน้าเรื่องการจัดทำหนังสือทำเนียบฯ ออกมาทางข่าวสาร “ใยบัว” ทุกฉบับ เพื่อนๆ หลายคน ได้ส่งภาพถ่ายและข้อมูลที่ขอมาให้ แต่ก็ยังมีเพื่อนอีกหลายคนไม่ได้ส่ง ผมอยู่ทำงานที่ภาควิชาสัตวบาล ม.เกษตรฯ จนถึงสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ปีรุ่งขึ้น พ.ศ. ๒๕๓๖ ผมโอนย้ายที่ทำงานไปอยู่สาขาวิชาเทคโนโลยี การเกษตร คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ปทุมธานี นับว่า เป็นความโชคดีที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้เวลาในการตามหาภาพและข้อมูลเพื่อนๆ ที่ยังไม่ได้ส่งมาลง หนังสือทำเนียบฯ ทั้งนี้เพราะงานของสมาคมสัตวบาลฯ ทั้งหมดได้มอบหมายให้ผู้อื่นไปทำ ย้ายไปอยู่ที่ใหม่จึงเหลือแต่งงานของเกษตรรุ่น ๒๗ เท่านั้นที่ติดตัวไป

สถานที่ทำงานของ ม.ธรรมศาสตร์ รังสิตในช่วงนั้นผู้คนไม่มากเหมือนกับที่บางเขน ส่วนใหญ่ จะมีอาจารย์มานั่งทำงานกันไม่ถึงครึ่งของทั้งหมดซึ่งแตกต่างไปจากที่ ม.เกษตรฯ มาก นักศึกษามีจำนวนน้อย งานสอนก็น้อยกว่าที่บางเขนมาก ผมจึงได้ใช้เวลาที่เหลือส่วนใหญ่ในการตามหาภาพ และข้อมูลของเพื่อนๆ ตั้งเป้าไว้ว่าจะต้องหาภาพและข้อมูลให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ช่วงนั้น เริ่มมีการใช้พิมพ์เอกสารด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์แล้ว จึงช่วยให้การทำงานสะดวกขึ้น เพื่อที่จะให้มีการเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของรูปร่างหน้าตาเพื่อนๆ ว่า ๒๕ ปีที่ผ่านมา ใครมีการเปลี่ยนแปลง ไปมากน้อยเท่าไร ผมจึงได้นำภาพที่ถ่ายในหนังสือรับปริญญาซึ่งเป็นภาพขาวดำมาลงเปรียบเทียบกับภาพของเพื่อนๆ ปัจจุบันซึ่งเป็นภาพสี วิธีการที่จะนำภาพจากหนังสือรับปริญญาซึ่งเป็นภาพขาวดำ ออกมานั้นใช้วิธีเอาขาตั้งกล้องติดกล้องถ่ายรูป close up รูปรับปริญญาของเพื่อนๆ แต่ละคนออกมา โดยทำแต่เพียงคนเดียวแล้วส่งไปให้โรงพิมพ์พิมพ์ออกมาให้ดู ภาพใดไม่ชัดก็ถ่ายส่งไปให้ใหม่ ทำเช่นนั้นจนได้ครบทุกภาพที่มีอยู่ในหนังสือ

มีเพื่อนบางคนยุ่งอยู่กับงานจนไม่มีเวลาที่จะหาภาพส่งมาให้ แต่ทางฝ่ายทะเบียนรุ่นมีข้อมูล ที่อยู่ที่ทำงาน แทนที่จะปล่อยให้ช่องที่จะใส่รูปปัจจุบันว่างซึ่งจะแลดูไม่สวยงามจึงได้ใช้ภาพขาวดำ รูปชุดปริญญาพิมพ์ลงไปแทนที่ อย่างไรก็ตามก็ยังดูไม่สวยงามเหมือนกับที่ปรากฏเป็นภาพสีรูปร่าง หน้าตาปัจจุบัน เพื่อนบางคนไม่ส่งอะไรมาเลย แต่เราก็ไม่ละเลยจะต้องใช้วิธีค้นหาหลากหลายวิธี เช่น ประกาศหาในข่าวสาร “ใยบัว” บ้าง ถามเพื่อนเป็นการส่วนตัวบ้าง เป็นต้น

วิธีหนึ่งที่น่ามาใช้และได้ผลจนกระทั่งเจ้าตัวที่ตัวเองไม่ได้ส่งอะไรมาให้เลยกลับมีภาพและ ข้อมูลที่ถูกต้องปรากฏในหนังสือทำเนียบรุ่น สร้างความแปลกใจมาก วิธีนั้นก็คือใช้ข้อมูลจากองค์การ โทรศัพท์ คลิกชื่อ-นามสกุลของเพื่อน เพื่อนๆ ส่วนใหญ่มักติดต่อขอติดตั้งโทรศัพท์ที่บ้านก็จะมีข้อมูล ปรากฏที่อยู่ หรือคลิกไปที่เบอร์โทรศัพท์ก็จะปรากฏชื่อ-นามสกุลและที่อยู่ของเจ้าของโทรศัพท์ โทรศัพท์ ไปตรวจสอบเองอีกครั้งหนึ่งสอบถามผู้รับสายปลายทางว่ารู้จักเพื่อนผมชื่อนั้นๆ ไหม พร้อมกันนี้ ได้แนะนำตัวเองว่าเป็นใคร มีจุดประสงค์อย่างไร มีหลายรายผมได้รับความร่วมมือจากญาติๆ ของเพื่อน ที่รับโทรศัพท์ให้ข้อมูลของเพื่อนๆ พร้อมกับการหาภาพถ่ายของเพื่อนส่งมาให้

ดังนั้นจึงไม่แปลกใจทำไมหนังสือทำเนียบเกษตรรุ่น ๒๗ ฉลองครบรอบ ๒๕ ปี จิงหาภาพและข้อมูลของเพื่อนๆ ได้มาก มีหลายคนที่ยพยายามแล้วแต่ก็สุดวิสัยที่จะค้นหาจึงได้ย้ายชื่อและข้อมูลรวมกันไปอยู่ท้ายเล่ม ทำเนียบรุ่นเล่มนี้จัดพิมพ์เป็นภาพสีทั้งเล่มจำนวน ๑๖๐ หน้า พิมพ์จำนวน ๖๕๐ เล่ม ค่าพิมพ์เฉลี่ยเล่มละประมาณ ๓xx.-บาท รวมค่าใช้จ่ายอื่นเล่มละประมาณ ๔๐๐.-บาท เพื่อนๆ ได้ระดมเงินมาช่วยกัน จนถึงวันจัดงานสังสรรค์ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๓๙ ผมได้ขึ้นบนเวทีแถลงค่าใช้จ่ายการจัดทำหนังสือว่าสรุปว่ายังขาดเงินอีกประมาณ ๑๕๐,๐๐๐.-บาท. ปรากฏว่าเมื่อเพื่อนๆ เห็นหนังสือทำเนียบรุ่นเล่มนี้แล้วได้ช่วยกันจ่ายเงินจนได้เงินเกินพอที่จะนำไปชำระค่าพิมพ์

ผมมีความประทับใจในน้ำใจเพื่อนๆ มาก ทำให้หายเหนื่อยจากความเพียรพยายามทำงานชิ้นนี้มานานนับปี ทั้งเพื่อนๆ เกษตรรุ่นพี่ๆ และรุ่นน้อง ต่างก็ชื่นชมหนังสือทำเนียบเกษตรรุ่น ๒๗ เล่มนี้มาก มีเพื่อนๆ ที่มาช่วยจัดทำหนังสือทำเนียบรุ่นเล่มนี้ที่จะต้องกล่าวนามคือ **ศิวัช (สุจินต์) ขววิสุทธิกุล** ช่วยติดต่อประสานงานโรงพิมพ์ จัดทำอาร์ตเวิร์ค หาภาพประกอบ และเขียนกลอนที่ปกหน้า ปกหลัง ชื่อกลอนว่า “วันนั้น.....วันนี้....วันหน้า” พร้อมกันนี้ในเล่ม **ขุสิทธิ์น์ สวัสดิ์ (ชโลธร)** ได้เขียนคำกลอนชื่อ “คิดถึง” ขอนำฝีมือแสดงการจัดอาร์ตเวิร์คของ **ศิวัช (สุจินต์) ขววิสุทธิกุล** มาให้เพื่อนๆ ได้ชม ซึ่งช่วยทำให้หนังสือทำเนียบรุ่นเล่มนี้สร้างความประทับใจกับ KU.27 เป็นอันมาก

ปกหน้าด้านในหนังสือทำเนียบรุ่น KU.27 พ.ศ. ๒๕๓๙

ปกหลังด้านใน

การจัดทำหนังสือทำเนียบรุ่นเล่มนี้อยู่ในสมัยที่ อภิสิทธิ์ (อุดม) อมรวัฒนา เป็นประธานรุ่น

“ไอ้บัว” ยุคหลังทำเนียบรุ่นฉลอง ๒๕ ปี

ประธานรุ่นคนถัดจาก อภิสิทธิ์ (อุดม) อมรวัฒนา นั่นก็คือ วิศาล ไมตรียืนยง ซึ่งอยู่ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๑ แต่ละคนเป็นประธานรุ่นวาระละ ๒ ปี “ไอ้บัว” ในช่วงนี้ก็ยังคงดำเนินการไปเรื่อยๆ ประธานรุ่นคนต่อมาคือ พูนทรัพย์ วิรุฬหกุล (ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๓) ซึ่งเป็นช่วงที่เธอได้เป็นนักวิชาการระดับ ๑๐ ของกรมประมง จำได้ว่าได้ช่วยจัดทำวารสาร “ไอ้บัว” อยู่ไม่น้อย โดยเฉพาะการเตรียมส่ง “ไอ้บัว” ช่วงนี้ได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยพิมพ์ทำให้สะดวกสบายต่อการจัดทำ “ไอ้บัว” มากขึ้น “ไอ้บัว” ได้จัดทำและส่งให้เพื่อนเป็นระยะๆ บางครั้งส่งให้อย่างถี่ๆ บางครั้งก็ทิ้งห่างขึ้นอยู่กับเรื่องและความสำคัญของเรื่องที่จะสื่อสารกัน ที่จัดส่งให้เพื่อนๆ ประจำก็คือในเดือนธันวาคมและมกราคมของทุกปี เพื่อจะชวนเพื่อนๆ มาพบกันในงานวันคืนสู่เหย้า ๒ กุมภาพันธ์ ประธานรุ่นคนที่ถัดคือ ไพศาล กุลลัธรัตน์ (ปี พ.ศ. ๒๕๔๕) ซึ่งในช่วงนั้นดำรงตำแหน่งเป็นเลขาธิการสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (สปก.) ช่วงนี้ผู้ที่เข้ามาช่วยจัดทำวารสาร “ไอ้บัว” และทำหน้าที่เป็นนายทะเบียนประชาสัมพันธ์แทนผมก็คือ มาโนช คุรรากุล ซึ่งทำงานอยู่ที่ สปก. อยู่แล้วนั่นเอง โดยมี วลัยดา ไสวเศษ เข้ามาช่วยอีกแรงหนึ่ง ทำให้ผมได้พักเหนื่อยไประยะหนึ่ง หลังจากนี้

ก็เริ่มจะห่างเหินจาก “ไยบัว” ประธานคนถัดมาอีก ๒ คน กว่าที่จะมาถึงคนปัจจุบันคือ **บัณฑิต สุภควณิช** และ **ชนินทร์ บัวประเสริฐ** (ไม่แน่ใจใครเป็นประธานก่อน-หลัง) ช่วงนี้ไม่ได้ไปยุ่งเกี่ยว จึ่งห่างเหินการจัดทำ “ไยบัว” มี **สุวิทย์ เทียรทอง** และ **พลเวท (ไสว) ท้าวมหาวงษ์** มาช่วยจัดทำ “ไยบัว” จนกระทั่งยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีการสื่อสารก้าวหน้ามากมีการใช้ไลน์ (LINE) ส่งข่าวสาร และยิงตรงจากประธานรุ่น **พลเวท (ไสว) ท้าวมหาวงษ์** ถึงเพื่อนๆ ที่เล่นไลน์ ทำให้การส่งข่าว ถึงเพื่อนๆ เป็นไปอย่างรวดเร็วและประหยัดค่าใช้จ่ายกว่าในอดีตมาก จึ่งขอจบเรื่องของ “ไยบัว” แต่เพียงเท่านี้.

กษิดิศ อ้อเขียวชาญกิจ

